

Raamatukogus oli külas Märt Treier

22. novembri õhtutundidel oli Põltsamaa Raamatukogu laenutussaali riiulite vahele hulganisti rahvast kogunenud, kes kõik olid tulnud kuulama tuntud raadiohääle Märt Treieri pajatusi ning olid võtnud eesmärgiks lahkuda tema poolt kirjutatud vastilmunud raamatuga „Ennäe inimest!“.

RAIMO METSAMÄRT
Raimo.jpsv.ee

Üllatus oli suur, kui raamatuesitlus ei toimunudki tavapäraselt saalis, vaid hoopis raamaturiiulite vahel. Idee korraldada ruumiekspereimendi olin saanud Norra raamatukogusid külastades. Kuna Põltsamaa Raamatukogu on endine Põllumeeste Seltsi maja ning osaliselt on säilinud ka lavaosa, mida kasutatakse trepina, siis välगतaski mõte, et proovime teha pisut teisiti või siis pigem teeme nii nagu vanasti – kujundame lava sinna, kus ta kunagi oli.

Ideena oli ettevõtmine hea, aga paraku oli kuulajate jaoks ruumi pisut napilt, riiulid võtsid oma osa ning nali, et raadiohäält ongi oluline pigem kuulda, ei pruukinud toimida. Õnneks mahtusime kõik kenasti ära, kuulajakond oli mõistev ja nii võisimegi Märt Treieri lavale plaksutada.

Külaline saabus, talle omasel moel viskas paar nalja ja seadis ennast mugavalt sisse. Talle seatud pehme tool leidis uue omaniku kuulajate seas, et kõik ikka kenasti ära mahuksid ja ennast hästi tunda saaksid. Ta alustas. Ma võin vanduda, et nii mõnigi meist mõtles, et kui silmad kinni paneb, siis on kuidagi eriline tunne. Justkui oleks kodus oma mugaval diivanil ja kuulaks tuttavat häält. Justust õhkus

positiivsust ja kuidagi turvalisust. Kõlama jäi hoolivus ja samas ka pisuke mure tuleviku pärast. Jutt oli huvitav, kaasahaarav ja ma ei liialda, kui ütlen, et kaudselt ka tervendav – vaimu kindlasti. Meid suunati märkama, haarama oma meeli. Hoidma üksteist!

Märt Treier rääkis

Foto Viivika Lepp

Raamatuesitlus toimus seekord tavatus kohas

inimlikkusest, ilusatest hingedest, õpetaja Laurist, õpetajatest kui pühakutest, rääkis ülimast armastusest (emaarmastus), sõprusest, aga ka tehisintellekti ohtudest jms. Sõprade mõõde olevat see, et kui sul on üks sõber, siis on hästi, kui kaks, see on veelgi parem, aga kui on kolm, siis vaata üle. Kas FB olev sõprade arv ja laigid määravad meid? Inimlikkus on kõige olulisem, empaatiavõime on kadumas ühiskonnast. Õhtuti me lülitame oma aju välja (televiisorit vaadates), hommikuti unustame aju taas sisse lülitada. Oluuline on võtta endale aega. Võru busside peale olla targasti kirjutatud: „Aigu om“. Tööpoolet, kuhu me kiirustame? Kirjanik rää-

kis väga palju ka raamatutest, tarkusest, lugemise olulisusest; „Inimesed, kes võiksid ühiskonda muuta, peaksid lugema“, oli tema sõnum.

Kohtumise lõpus oli küsimuste esitamise võimalus. Filosoofilisele küsimusele: „Mis on õnn?“, vastas külaline elutargalt: „Õnn on see, kui sind on kellelegi vaja“. Nii on, siinkohal saab sellega vaid nõustuda. Märgakem oma lähedasi, kohe on jõuluaeg. Hooligem ja hoidkem üksteist!

VIIVIKA LEPP
Põltsama Raamatukogu
direktor